

7de Medlem for 6te Kreds (Hey) en Tak for hans Udtalelser. Jeg tror, han har Ret i, at alene denne Lov vil kalde en endnu større Ansvarsfølelse frem hos dem, der allerede nu fungere som Revisorer. Jeg har naturligvis ikke tænkt mig, at man i ethvert Aktieselskab blot skulde anvende autoriserede Revisorer. Min Tanke er, at hvor et Aktieselskab har 2—3 Revisorer, skulde af Hensyn til Aktionærerne i alt Fald den ene af dem være autoriseret. Jeg tror, at dette Krav vil blive stillet af Aktionærerne selv, navnlig i alle Selskaber, hvor man muligvis har et eller andet at skulle kritisere. Man har jo set paa Generalforsamlinger, navnlig i daarlige Aar, at Kritikken faar frit Løb, og det vil være meget vanskeligt for saadanne Aktieselskaber at modsætte sig Kravet om, at i alt Fald en af Revisorerne skal være autoriseret. Jeg haaber og tror, at det vil gaa ganske glat af sig selv, men jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at det overfor hele Spørgsmaalet om Revision af Selskaber i al Almindelighed vil være betryggende, at man har faaet denne Institution. Det vil svæve som en truende Fare over dem, som ikke have antaget Revisorer, at der kan blive stillet et saadant Krav til dem, og i det hele taget tror jeg, det vil kalde Ansvarsfølelsen frem.

Bramsen: Jeg takker den højtærede Minister for hans Udtalelse. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Smaa-punkter, hvor han ikke var ganske enig med mig, men efter det uforbeholdne Til-sagn angaaende Forstaaelsen af den i § 2 anordnede Tillægsprøve som anvendelig paa Taksatorer i det hele taget, skal jeg ikke til anden Behandling stille Forslag om nogen Tilføjelse eller Ændring i Paragraffens Ordlyd.

Ahlefeldt-Laurvig: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg ønsker at gøre. Det har glædet mig, at Lovforslaget er kommet frem, og ligeledes have de Udtalelser, der faldt fra de forskellige Talere, blandt andet ogsaa særlig fra den højtærede Minister, glædet mig meget. Naar den højtærede Minister sagde, at han antog, det vilde gaa ganske glat, saa at det om ikke ret længe vilde blive, om ikke aldeles obligatorisk, saa dog ganske almindeligt, at autoriserede Revisorer blev brugte af Aktieselskaber o. l., vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at det maa blive Tilfældet, og at man vil gøre sit til, at det bliver obligatorisk. Det lader sig nemlig

ikke nægte, at der rundt omkring i vort Land er — det kende vi alle sammen — mere og mere Snyderi. Snyderi og Bedrageri brede sig for Øjeblikket paa en paafaldende og uhyggelig Maade i vort lille Land. Forleden hørte jeg min ærede Nabo her i Landstinget tilhøjre (Falbe-Hansen) udtale, at der her tidt er en Bølgebevægelse. I Slutningen af Frederik VI.s Tid var der overordentlig meget Snyderi her i Landet, man hørte idelig Tale om Bedragerier, men det forsvandt aldeles i Christian VIII.s Tid. Vi have i lange Tider været fri for store Bedragerier her i Landet. Blandt andet have vi kunnet glæde os ved, at der næsten aldrig har været Tale om bedrageriske Embedsmænd, men i det hele taget have vi en i enhver Henseende udmærket Embedsstand her i Landet. Hvad de store Forhold angaar, er der heller ikke noget at klage over; der kan ikke være Tale om, at vi der i nogen Henseende behøve at ængstes for Bedragerier. Men rundt omkring i smaa Selskaber og forskellige Virksomheder foregaar der unægtelig for Tiden Bedragerier og Snyderier, som kunne blive noget ængstende.

At det gaar i Bølgebevægelse, op og ned, vil jeg godt tro; jeg vil da kun haabe, at vi ikke skulle komme alt for langt ned i Bølgedalen. Noget kunde tyde derpaa, idet vi komme videre og videre frem ad de parlamentariske Veje. Jeg har før advaret imod Parlamentarismen, og det lader sig jo ikke nægte, at hvor man kommer for langt frem ad Parlamentarismens Vej, møder man ogsaa Bedrageri og Snyderi. Det har vist sig i forskellige Lande. Jeg ser derfor med Glæde paa den her foreslaaede Foranstaltning, hvorved der maa-ske kunde sættes en Bom derfor. Det lader sig nemlig ikke nægte, at meget af den Revision, man ser rundt omkring i vore Aktieselskaber, Foreninger o. s. v. ikke har meget at betyde. Mange Gange er det et saakaldt „Ben“ — noget, som vi efterhaanden have faaet megen Lejlighed til at tale om — en Velvillie, der vises en og anden, at man gør ham til Revisor. Vi kende det alle her fra vor Rigsdag. Det blev paataalt forleden i et Blad — jeg husker ikke hvilket, men Bladet har jo fuldkommen Ret —, at den Maade, hvorpaa vi udnævne Statsrevisorer, er aldeles utilladelig. Der er ikke Tvivl om, at vi have haft og have dygtige Statsrevisorer, men det er ikke paa Grund af Dygtigheden, de vælges, det er efterhaanden blevet et Embede, som tillægges dem, som vi ville vise en Venlig-